

kanter igennem 10, 15, 20 år, må man erkende, at vi her har en meget klar situation, hvor millimeterretfærdighed i sig selv er en stor del af forklaringen.

Her oplever vi nok, hvis vi ser på dagpengesystemet over vel især de sidste 30 år fra 1966-67 og frem til 1996-97, et system, hvor vi har skullet tage flere og flere særgrupper på et moderne omskifteligt arbejdsmarked ind i dagpengesystemet. Samtidig oplever vi et dagpengesystem, hvor selve det at basere det på timeberegningsregler i et meget stærkt varierende arbejdsmarked i sig selv komplicerer systemet. Det er det ene. Så er der på den anden side hele kontrolfunktionen, som hr. Frank Aaen var inde på. Jeg skal ikke gå meget ind i det i dag, men bare sige, at jeg deler den grundlæggende optagethed, som både hr. Frank Aaen og fru Mimi Jakobsen har af de her systemers funktioner.

Jeg vil lægge en dimension til, som gør, at vi er nødt til at drøfte det meget nøje med Kommunernes Landsforening og Aamtsrådsforeningen samt kommunerne og amterne og appellere til dem om ikke at gå i baglås eller i forsvarsposition. Det forekommer mig nemlig, at når vi graver et spadestik dybere og ser på f.eks. personalet og den administrative ledelse i en række kommuner og amter, så finder vi kolossale forskelle i måden at gøre det på. Vi finder store variationer i måden at regelsætte på, måden at styre og lede på, som gør, at vi på den ene side er verdens mest decentrale land, og på den anden side godt kan se, at hvis vi skal have systemerne til at fungere bedre sammen, så forudsætter det, at også disse organisationer er med på den side af sagen.

Det er en stor, stor opgave, som jeg nødig vil begrave i en kommission. Jeg ser hellere for mig et dynamisk sæt af mennesker, som medvirker både tværpolitisk og tværorganisatorisk, og som kan tage forskellige emnegrupper op.

Nogle var så venlige – jeg tror endda, det også var hr. Svend Erik Hovmand – at nævne regeringens nye projekt, »Danmark som foregangsland«, og det er jeg glad for og taknemlig over, for man kunne godt forestille sig, at man efter samme arbejds metode tog det med systemer og mennesker op. Frem for at vi holder de flotte taler, kunne man godt, synes jeg, forestille sig, at man område for område tog og sagde: I løbet af det næste kvartal vil vi aflægge en rapport, gå lidt i dybden med det her – ikke for meget og ikke ved at nedsætte en ny kommission i 5 år, men over et kvartal. Altså lave en

arbejdsplan på nogenlunde samme måde, som vi har gjort det i forbindelse med »Danmark som foregangsland«, hvor vi jo gennem de næste 12-13 måneder kommer med jævnlige rapporter emne for emne. Meget af det beror nemlig også på at få samlet den information, vi i forvejen har, prøve at få den forenklet og få bragt interessegrupperne politisk og fagligt sammen.

Så til virksomhederne: Nu skal hr. Svend Erik Hovmand jo ikke ud og holde 1. maj-taler i år, og det er der formentlig heller ikke brug for efter den tale, der blev holdt her. Jeg synes, det var lidt – lidt – for overdrevet. Som hr. Aage Brusgaard så udmærket påpegede det: Meget af det bøv! blev altså også skabt under V og K. Det er jeg meget enig i, men det skal jeg såmænd ikke gå dybere ned i. Sådan er det jo bare.

Det, jeg skal opholde mig ved, er, at der fortsat er muligheder for at gennemføre massive forenklinger i forhold til virksomhederne. Jeg kunne sagtens se for mig, at et af de store temaer hen over sommeren og i efteråret i nye drøftelser med virksomhederne i hvert fald for regeringens vedkommende bl.a. ville være: Hvad kan vi så foretage af yderligere forenklinger på erhvervsområdet?

Må jeg nævne et enkelt eksempel, som ikke har været oppe i aften: voksen- og efteruddannelsessystemet. Det er nok et meget godt eksempel på, at når vi indgår et politisk kompromis enten i Finansministeriet eller mellem forskellige politiske partier og regering og bagefter skal udmønte dette kompromis i forskellige systemer i forskellige sektorministerier, så har det det med at blive mere kompliceret.

Jeg skal ikke uddele ros eller ris til nogen, for hvert enkelt sektorministerium har naturligvis sine hensyn, sit fundament, sine overvejelser at skulle gøre, men der sker ofte en kompleksitetsforøgelse, i det øjeblik man bevæger sig fra det politiske niveau og ned til det tekniske udmøntende niveau. Også de funktioner skal vi have kigget mere detaljeret på.

Og til hr. Svend Erik Hovmand: Jeg har foran mig en lang og pragtfuld oversigt, der har den glimrende overskrift »Gebyr- og afgiftsafskafter i 1996 og 1997«. Den er meget, meget lang. Den er tæt skrevet, og den fylder i nærheden af to hele sider. Jeg skal overrække en kopi, for tiden tillader ikke, at jeg læser det hele op, men jeg kan sammenfatte det under følgende ord: Aldrig er så mange gebyrer og afgifter afskaffet, og aldrig er så meget forenklet på så kort tid